

עיון ממרחקים

מאת שולמית לפיד

שקספיר מימין לשמאל

ציון הגדולה" הופיע עתה בצרפתית ספרו של יורם קניוק „אדם בן כלב". (הוצאת סטוק). „לה נובל ליטרר" הגדירו כ„אחד הסופרים הגדולים ביותר בישראל", „לה מונד" רואה בו את „בו משפחתם של מלקולם לורי ו- סלין", והכותרת הגדולה בשבועון „ל'ארש" היא „שקספיר הנקרא מימין לשמאל".

ארנולד מנדל קובע שם במידה רבה של צדק כי קשה לשייך את קניוק לקבוצה או גל כלשהם, וכל מה שמקשר בינו לבין סופרים כעמוס עוז או א.ב. יהושע היא עובדת היותם יהודים וישראלים.

„לה מונד" מנצל את הופעתם של „אדם בן כלב" ו„תחילת קיץ 70" של א.ב. יהושע, כדי לבחון את החברה הישראלית באמצעות ספרותה. אדגר רייכמן אומר שם, שהשגעון הייחודי מתואר ב„אדם בן כלב" הוא זה המקיים חיץ לא רק בין הפרט לחברה, כי אם גם בינו לבין עצמו. „סופר", אומר רייכמן, „הנצלה באשו, ואין בו כלום מן האסתטיות הרפה של „סופרים" חיוורים".

על א.ב. יהושע כותב רייכמן: סיפוריו האינטימיים והבהירים מבטאים ברכותם ובראיהם אהבה הנובעת בהם את התקווה שיום אחד יגבר ההגיון על הטירוף הרצחני".

סוציולוגים, פסיכולוגים וחוקרי ספרות עוד יחקרו בסבלנות את העידן העברי בספרות צרפת. אנחנו על המפה וכיוון שאיננו מפונקים על-ידי האומות, ובוודאי שלא על ידי הצרפתים, מתגנבת ללב השדנות מבוהלת נוכח השבחים המפליגים שמרעיפה על סופרינו הביקורת הרצינית בצרפת. אחרי „חימו מלך ירושלים" ו„דודה שלומ"

יורם קניוק